

5. A műveletek táblázatának a helyiségekben látható módon történő közzétételének kötelezettsége azt feltételezi, hogy a gazdasági szereplő szükségszerűen rendelkezik valamilyen helyiséggel a szóban forgó tevékenység végzése céljából. A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint a helyiségekkel való rendelkezés kötelezettségének előírása nem jelent mást, mint a határokon átnyúló szolgáltatás területén tevékenykedő jogalany letelepedését előírni.
6. A megyei rendőrhatalóság (Questore) számára meghagyott azon lehetőség, hogy a hitelek behajtásának engedélyezését nem pontosan meghatározott „további előírásokhoz” kötheti, nem felel meg a Bíróság ítélkezési gyakorlata által megkívánt átláthatóság és tárgyilagosság feltételeinek, még ha a Questore hatáskörét a jogszabályok és az elérendő cél korlátozzák is.
7. A tarifa-megállapítási szabadság korlátozása akadályt jelent a letelepedés és a szolgáltatásnyújtás szabadsága előtt. Egy új gazdasági szereplőnek ugyanis, amely megpróbál belépni egy adott piacra, érvényesülnie kell versenytársaival szemben, és a szolgáltatások ára elsődleges fontosságú tényező az ügyfelek megszerzésében.
8. Az olasz jogszabály által előírt, a banki és hitelintézeti tevékenység gyakorlatával való összeegyeztethetlenség más tagállamok banki és hitelintézeti gazdasági szereplői számára a hitelek behajtása tevékenységének Olaszországban történő gyakorlásának tilalmával oldható fel, a letelepedés vagy a szolgáltatásnyújtás EK-Szerződés által garantált szabadságára való hivatkozással.

A College van Beroep voor het bedrijfsleven 2005. március 22-i végzésével a Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie kontra a Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (beavatkozó: LTO Nederland) ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-138/05. sz. ügy)

(2005/C 143/31)

(Az eljárás nyelve: holland)

A College van Beroep voor het bedrijfsleven (Hollandia) 2005. március 22-i végzésével, amely 2005. március 25-én érkezett a

Bíróság Hivatalához, a Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie kontra a Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (beavatkozó: LTO Nederland) ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A College van Beroep voor het bedrijfsleven a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

- 1) Alkalmazhatja-e a nemzeti bíróság a növényvédőszer-irányelv ⁽¹⁾ 8. cikkét az ugyanezen irányelv 23. cikkében meghatározott határidő lejártát követően?
- 2) Úgy kell-e értelmezni a biocid termékekről szóló irányelv ⁽²⁾ 16. cikkét, hogy annak jelentése azonos a növényvédőszer-irányelv 8. cikkének (2) bekezdésével?
- 3) A növényvédőszer-irányelv 8. cikkének (2) bekezdését a fennálló helyzet fenntartására irányuló kötelezettség tekintetében úgy kell-e értelmezni, hogy egy tagállam fennálló rendszerét vagy gyakorlatát csak olyan mértékben változtathatja meg, amennyiben ez a növényvédőszer ezen irányelv szerinti engedélyezésével kapcsolatos közelítést eredményez?
- 4) Ha a 3) kérdésre adott válasz nemleges:

Tartalmaz-e növényvédőszer-irányelv 8. cikkének (2) bekezdése a nemzeti szabályok megváltoztatására vonatkozó korlátokat a biocid termékek forgalomba hozatala tekintetében, és ha igen, melyek ezek?

- 5) Ha a 4) kérdésre adott válasz nemleges:

Milyen ismérvek alapján kell megítélni, hogy olyan intézkedésekről van-e szó, melyek a növényvédőszer-irányelvben előírt célt komolyan veszélyeztetik?

- 6) Amennyiben a 2) kérdésre adott válasz nemleges:

a) Úgy kell-e értelmezni a növényvédőszer-irányelv 8. cikkének (2) bekezdését, hogy ha egy tagállam engedélyezi a területén olyan növényvédőszer forgalomba hozatalát, amelyek az irányelv I. mellékletében nem szereplő hatóanyagot tartalmaznak, amely hatóanyagok azonban az irányelvről szóló értesítés után két évvel már forgalomban voltak, akkor figyelembe kell venni a 4. cikk rendelkezéseit is?

b) Úgy kell-e értelmezni ezen túlmenően a növényvédőszer-irányelv 8. cikkének (2) bekezdését, hogy amennyiben egy tagállam engedélyezi a területén az irányelv I. mellékletében nem szereplő hatóanyagot tartalmazó növényvédőszer forgalomba hozatalát, amely ható-

anyagok azonban az irányelvről szóló értesítés után két évvel már forgalomban voltak, akkor figyelembe kell venni a 8. cikk (3) bekezdésének rendelkezéseit is?

- 7) Úgy kell-e értelmezni a növényvédőszer-irányelv 8. cikkének (3) bekezdését, hogy a növényvédőszer-irányelv 8. cikkének (3) bekezdése szerinti felülvizsgálat alatt egy már kereskedelmi forgalomban lévő növényvédőszer új alkalmazásának vizsgálata is értendő, amelynek során meg kell vizsgálni a Bmw 16aa cikke szerinti ideiglenes intézkedés keretében, hogy nem jelent-e elfogadhatatlan veszélyt a felhasználóra/munkaerőre, az emberi egészségre és a környezetre?
- 8) Úgy kell-e értelmezni a növényvédőszer-irányelv 8. cikkének (3) bekezdését, hogy az csak a felülvizsgálatot megelőző adatszolgáltatást ír elő, vagy pedig úgy kell érteni, hogy az abban foglalt feltételek a felülvizsgálat előkészítése és lefolytatása tekintetében is jelentőséggel bírnak?

- (¹) A növényvédő szerek forgalomba hozataláról szóló, 1991. július 15-i 91/414/EGK tanácsi irányelv (HL 1991. L 230., 1991.8.19., 1. o.)
- (²) A biocid termékek forgalomba hozataláról szóló, 1998. február 16-i 98/8/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 123., 1998.4.24., 1. o.)

A Zoll-Senat 3 (K) des Unabhängigen Finanzsenates 2004. március 17-i végzésével az Amalia Valesko kontra Zollamt Klagenfurt ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-140/05. sz. ügy)

(2005/C 143/32)

(Az eljárás nyelve: német)

A Zoll-Senat 3 (K) des Unabhängigen Finanzsenates (Független Pénzügyi Tanács 3 (K) Vámtanácsa) 2004. március 17-i végzésével, amely 2005. március 25-én érkezett a Bíróság Hivatalához, az Amalia Valesko kontra Zollamt Klagenfurt ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Zoll-Senat 3 (K) des Unabhängigen Finanzsenates a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

- 1) A Szlovén Köztársaságnak az Európai Unióhoz történő csatlakozásáról szóló okmányok (HL 2003.9.23. L 236..) (XIII. melléklet: A csatlakozási okmány 24. cikkében hivatkozott lista: Szlovénia, 6. pont Adózás, 2. pont) rendelkezése tekintetében, amely szerint a jövedékiadó-köteles termékekre

vonatkozó általános rendelkezésekről és e termékek tartásáról, szállításáról és ellenőrzéséről szóló 92/12/EGK tanácsi irányelv 8. cikkének sérelme nélkül, és a Bizottság értesítését követően a fenti eltérés alkalmazásának ideje alatt a tagállamok a harmadik országból származó importra alkalmazottal azonos mennyiségi korlátozást „tarthatnak fenn” a Szlovéniából a területükre kiegészítő jövedékiadó-fizetési kötelezettség nélkül behozható cigarettá vonatkozásában, a „fenntarthatnak” kifejezést úgy kell-e értelmezni, hogy ezek a szerződési rendelkezések megengednek olyan mennyiségi korlátozásokat, amelyek egy tagállamban Szlovénia csatlakozásáig többek között arra való hivatkozással voltak érvényben, hogy Szlovénia harmadik ország?

- 2) Ha a Bíróság azon az állásponton lenne, hogy a szóban forgó szerződési rendelkezéseket nem úgy kell értelmezni, hogy azok megengednek olyan mennyiségi korlátozásokat, amelyek egy tagállamban Szlovénia csatlakozásáig többek között arra való hivatkozással voltak érvényben, hogy Szlovénia harmadik ország, akkor az a kérdés, hogy:

úgy kell-e értelmezni az EK-Szerződés 23., 25. és 26. cikkét, hogy egy tagállam azon szabályozása, miszerint az azokra a dohányárakra vonatkozó jövedékiadó-mentesség, amelyek azon utazók személyi poggyászában találhatóak, akiknek szokásos lakhelye a tagállam adóterületén van, és közvetlenül szárazföldi határon vagy belső vizeken utaznak be az ország adóterületére, 25 szál cigarettára korlátozódik, nem ellentétes az áruk szabad mozgásának elvével, amennyiben az ilyen korlátozás kizárólag egy harmadik ország (Svájc) vámszabad területével szemben érvényes, és ugyanakkor megengedett, hogy minden más harmadik országból 200 szál cigarettát hozzanak be jövedékiadó-mentesen ebbe a tagállamba?

A Luleå Tingsrätt 2005. március 21-i végzésével az Államügyészség kontra Percy Mickelssohn és Joakim Roos ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-142/05. sz. ügy)

(2005/C 143/33)

(Az eljárás nyelve: svéd)

A Luleå Tingsrätt (Svédország) 2005. március 21-i végzésével, amely 2005. március 24-én érkezett a Bíróság Hivatalához, az Államügyészség kontra Percy Mickelssohn és Joakim Roos ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.